

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

*Juridiskā komiteja
Priekšsēdētāja*

1.4.2009

Angelika Niebler

Priekšsēdētāja

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja

BRISELĒ

Par atzinumu attiecībā uz juridisko pamatu priekšlikumam par pārstrādāto redakciju Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (COM(2008)0780 – C6 0413/2008 – 2008/0223(COD))

Cienījamā *A.Niebler* kundze!

Juridiskajai komitejai nosūtītajā 2009. gada 6. marta vēstulē Jūs saskaņā ar Reglamenta 35. panta 2. punktu lūdzāt izskatīt minētā Komisijas priekšlikuma juridiskā pamata spēkā esamību.

Komiteja izskatīja minēto jautājumu 2009. gada 30. un 31. marta sanāksmē.

Pamatinformācija

Saskaņā Reglamenta 80.a¹ pantu augstāk minēto priekšlikumu par pārstrādāto tiesību aktu 2009. gada 15. janvārī nodeva izskatīšanai Juridiskajai komitejai, kas ir par atzinumu atbildīgā

¹ Pārstrādāšana ir tāda jauna tiesību akta pieņemšana, kas vienā tekstā apvieno gan būtiskus iepriekšējā tiesību akta grozījumus, gan attiecīgā tiesību akta nemainītus noteikumus. Ar jauno tiesību aktu aizstāj un atceļ iepriekšējo tiesību aktu. Tas ir noteikts 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumā par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu (OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.) un Reglamenta 80.a pantā. Sk. arī turpmāk.

komiteja.

Pēc tam, kad Juridiskais dienests, kura pārstāvji piedalījās konsultatīvās darba grupas sanāksmēs, izskatot pārstrādāto priekšlikumu un ievērojot atzinuma sagatavotāja ieteikumus, sniedza atzinumu, Juridiskā komiteja uzskatīja, ka šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi, kā vien tie, kas norādīti priekšlikumā vai darba grupas atzinumā, un ka attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu kodifikāciju ar šiem grozījumiem priekšlikumā ir iekļauta vienkārša esošo tekstu kodifikācija, nemainot to satura būtību. Turklāt, ņemot vērā 80.a panta 2. punktu un 80. panta 3. punktu, Juridiskā komiteja uzskatīja, ka augstāk minētās darba grupas atzinumā ierosinātie tehniskie labojumi bija vajadzīgi, lai panāktu priekšlikuma atbilstību pārstrādāšanas noteikumiem.

Pēc jautājuma izskatīšanas 2009. gada 9. marta ārkārtas sanāksmē Juridiskā komiteja ar 16 balsīm "par" un nevienam neatturoties¹ pieņēma ieteikumu par to, lai par jautājumu atbildīgā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja turpina pārbaudīt, vai minētajā priekšlikumā ir ņemti vērā ieteikumi un vai tas atbilst Reglamenta 80.a pantam.

Juridiskajai komitejai nosūtītajā 2009. gada 6. marta vēstulē Jūs rakstījāt šādi:

*„Komiteja, kuru man ir liels gods vadīt, šobrīd izskata šādu priekšlikumu:
Priekšlikums direktīvai par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0780).*

Šis priekšlikums, kas ir Direktīvas 2002/91/EK pārstrādāta redakcija, pamatojas uz EK līguma 175. panta 1. punktu. Vairāki deputāti ir iesnieguši grozījumus, lai mainītu ierosināto juridisko pamatu.

Šos grozījumus var rezumēt šādi:

- *H. Reul iesniegtajā grozījumā ierosinātajam juridiskajam pamatam pievieno 95. pantu;*
- *J. Hudacky, A. Vidal-Quadras, D. Vlasto, J. Chatzimarkakis un P. Liese, P. Rübiger un A. Gierak iesniegtajos grozījumos ierosinātajam juridiskajam pamatam saistībā ar 3. un 4. pantu un I un II pielikumu pievieno 95. pantu.*

Ņemot vērā iepriekšminēto, es vēlētos lūgt Jūsu komitejai sniegt atzinumu par šo divu priekšlikumu juridiskā pamata piemērotību saskaņā ar Reglamenta 35. panta 2. punktu.

Būšu ļoti pateicīga, ja šo atzinumu varētu sniegt vēl pirms Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas balsojuma par ziņojuma projektiem, kas saskaņā ar plānu paredzēts 2009. gada 31. martā.”

Izskatāmie juridiskie pamati:

EK līguma 175. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

---

¹ Piedalījās šādi komitejas locekļi: *Giuseppe Gargani* (priekšsēdētājs), *Klaus-Heiner Lehne*, *Eva-Riitta Siitonen*, *Tadeusz Zwięfka*, *Neena Gill*, *Manuel Medina Ortega*, *Diana Wallis*, *Francesco Enrico Speroni*, *Monica Frassoni*, *Jean-Paul Gauzès*, *Kurt Lechner*, *Georgios Papastamkos*, *Gabriele Stauner*, *Ieke van den Burg*, *Vicente Miguel Garcés Ramón* un *Bill Newton Dunn*.

„1. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, pieņem lēmumu par to, kā jāīsteno Kopienai, lai sasniegtu 174. pantā minētos mērķus.”

EK līguma 174. pantā ir noteikti Kopienas politikas mērķi attiecībā uz vidi.

EK līguma 95. pantā ir teikts:

„1. Atkāpjoties no 94. panta un ja vien šis Līgums neparedz ko citu, turpmāk norādītos noteikumus piemēro, lai sasniegtu 14. pantā noteiktos mērķus. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, paredz pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro fiskāliem noteikumiem, kā arī noteikumiem, kas saistīti ar personu brīvu pārvietošanos vai nodarbinātu personu tiesībām un interesēm.

3. Šā panta 1. punktā paredzētajos priekšlikumos, kas attiecas uz veselības aizsardzību, drošību, vides aizsardzību un patērētāju tiesību aizsardzību, Komisija par galveno uzskata augstu aizsardzības līmeni, īpašu uzmanību pievēršot visiem atklājumiem, kas pamatojas uz zinātnes faktiem. Saskaņā ar attiecīgām pilnvarām arī Eiropas Parlaments un Padome tiecas sasniegt šo mērķi.

4. Ja pēc tam, kad Padome vai Komisija ir noteikusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 30. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, tā dara Komisijai zināmus šos noteikumus, kā arī pamatojumu to atstāšanai spēkā.

5. Turklāt, neskarot 4. punktu, ja pēc tam, kad Padome vai Komisija paredzējusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata, ka tai jāievieš savi noteikumi, kas pamatojas uz jauniem zinātnes datiem vides vai darba vides aizsardzības jomā un ir saistīti ar īpašu problēmu, kas šai dalībvalstij radusies pēc saskaņošanas pasākuma paredzēšanas, tā dara Komisijai zināmus plānotos noteikumus, kā arī pamatojumu to ieviešanai.

6. Komisija sešos mēnešos pēc 4. un 5. punktā minētās paziņošanas apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

Ja šajā laikā Komisija lēmumu nav pieņēmusi, 4. un 5. punktā minētos noteikumus uzskata par apstiprinātiem.

Komisija var informēt attiecīgo dalībvalsti, ka šajā punktā minēto laiku var vēl pagarināt līdz sešiem mēnešiem, ja to attaisno jautājuma sarežģītība un cilvēku veselība netiek apdraudēta.

7. Ja saskaņā ar 6. punktu dalībvalstij ļauj atstāt spēkā vai ieviest savus noteikumus, atkāpjoties no saskaņošanas pasākuma, Komisija tūlīt pārliedzinās, vai ir jāiesaka pielāgošanās šim pasākumam.

8. Ja kāda dalībvalsts norāda uz kādu īpašu veselības aizsardzības problēmu jomā, kur iepriekš noteikti saskaņošanas pasākumi, tā vērš uz to Komisijas uzmanību, un Komisija tūlīt pārlicinās, vai ir jāierosina Padomei attiecīgi pasākumi.

9. Atkāpjoties no 226. un 227. pantā minētās procedūras, Komisija un jebkura dalībvalsts var tieši griezties Tiesā, ja uzskata, ka cita dalībvalsts nepareizi īsteno šā panta piešķirtās pilnvaras.

10. Iepriekš minētajos saskaņošanas pasākumos vajadzības gadījumā paredz drošības klauzulu, kas ļauj dalībvalstīm viena vai vairāku 30. pantā minētu un ar ekonomiku nesaistītu iemeslu dēļ veikt provizoriskus pasākumus, attiecībā uz kuriem kontroli īsteno Kopiena.”

Vērtējums

Vispārīgi noteikumi

Visiem Kopienas tiesību aktiem jābalstās uz juridisko pamatu, kas noteikts Līgumā (vai arī citā tiesību aktā, kura īstenošanai tie paredzēti). Ar juridisko pamatu tiek formulēta Kopienas *ratione materiae* kompetence un noteikts, kā šī kompetence jāīsteno, proti, kādu/-s juridisko/-s līdzekli/-ļus var izmantot un kāda ir lēmumu pieņemšanas procedūra.

Ņemot vērā to, kādas sekas var izraisīt juridiskā pamata izvēle, tā ir būtiska, it īpaši Parlamentam, jo juridiskais pamats nosaka Parlamenta ietekmi uz likumdošanas procesu vai to, ka šādas ietekmes nav.

Atbilstīgi Eiropas Kopienų Tiesas viedoklim juridiskā pamata izvēle nav subjektīva — „tai jābūt pamatotai ar objektīviem faktoriem, kas pakļauti izskatīšanai tiesā”¹, piemēram, attiecīgā pasākuma mērķi un saturs². Turklāt izšķirošajam faktoram šeit jābūt pasākuma galvenajam mērķim³.

Saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas praksi vispārējs līgums ir pietiekams juridiskais pamats, pat ja attiecīgais pasākums pakārtoti arī paredz kādu mērķi, kura sasniegšanai paredzēts kāds konkrēts Līguma pants⁴.

Tomēr, ja kādam pasākumam vienlaicīgi ir vairāki mērķi, kuri ir savstarpēji cieši saistīti un neviens no tiem nav sekundārs un netiešs attiecībā pret citiem, pasākums jāpamato ar dažādiem attiecīgiem līguma noteikumiem⁵, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams noteikumos paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru⁶ savstarpējas nesavienojamības dēļ.

¹ Lieta 45/86 Komisija/Padome, [1987], *Recueil*, 1439. lpp., 5. punkts.

² Lieta C–300/89 Komisija/Padome, [1991] *Recueil*, I–287. lpp., 10. punkts.

³ Lieta C–377/98 Nīderlande/Eiropas Parlaments un Padome, [2001] *Recueil*, I–7079. lpp., 27. punkts.

⁴ Lieta C–377/98 Nīderlande/Eiropas Parlaments un Padome [2001], *Recueil*, I–7079, 27.–28. punkts; lieta C–491/01 *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, [2002] *Recueil*, I–11453. lpp., 93. – 94. punkts.

⁵ Skatīt, piemēram, lietu C–300/89 Komisija/Padome, [1991] ECR I-2867, 17.–21. punkts (Titāna dioksīda lieta), lietu C–388/01 Komisija/Padome, [2004] ECR I-4829, 58. punkts, un lietu C–491/01 *British American Tobacco*, [2002] ECR I-11453, 103.–111. punkts.

⁶ Lieta 165/87 Komisija/Padome, [1988] *Recueil*, 5545. lpp., 11. punkts.

Izskatāmais Komisijas priekšlikums pamatojas tikai uz EK līguma 175. panta 1. punktu. Tādēļ rodas jautājums, vai ir pieļaujama atsauce uz 95. pantu, kā papildu juridisko pamatu.

Grozījumu pieļaujamība pārstrādāšanas procedūrā

Pirmām kārtām ir jāatceras, ka, būdams pārskatīšanas instruments, attiecīgais priekšlikums, no vienas puses, ievieš būtiskas izmaiņas spēkā esošajos tiesību aktos un, no otras puses, kodificē noteikumus, kurus nav paredzēts mainīt. Ar šo priekšlikumu atceļ arī tos tiesību aktus, kurus tas aizstāj.

Tādējādi uz šo priekšlikumu atteicas Reglamenta 80.a pants, kurā teikts:

„1. Ja Komisija iesniedz Parlamentam priekšlikumu par Kopienas tiesību aktu pārstrādāšanu, šo priekšlikumu nodod izskatīšanai komitejā, kuras pārziņā ir juridiskie jautājumi, un par konkrēto jautājumu atbildīgajā komitejā.

2. Komiteja, kuras pārziņā ir juridiskie jautājumi, to izskata saskaņā ar Iestāžu nolīguma noteikumiem, lai pārliecinātos, ka tas neizraisa nekādus citus būtiskus grozījumus, un tajā ir vienīgi tie grozījumi, kuri skaidri norādīti pašā priekšlikumā.

Saistībā ar šo izskatīšanu priekšlikuma teksta grozījumi nav pieņemami. Tomēr 80. panta 3. punkta 2. daļu piemēro attiecībā uz tām daļām pārstrādājamā priekšlikumā, kas paliek iepriekšējā redakcijā.

3. Ja komiteja, kuras pārziņā ir juridiskie jautājumi, uzskata, ka priekšlikums neietver citus būtiskus grozījumus, kā vienīgi tajā skaidri norādītos grozījumus, tā informē par konkrēto jautājumu atbildīgo komiteju.

Šajā gadījumā un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti Reglamenta 150. un 151. pantā, grozījumi ir pieņemami tikai par konkrēto jautājumu atbildīgajā komitejā attiecībā uz tām priekšlikuma teksta daļām, kurās ietverti būtiski grozījumi.

Taču izņēmuma un atsevišķos gadījumos par konkrēto jautājumu atbildīgās komitejas priekšsēdētājs var iesniegt grozījumus tām priekšlikuma daļām, kuras atstāj iepriekšējā redakcijā, ja atzīst, ka tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu teksta iekšējo konsekvensi un saistību ar citiem grozījumiem, kuri ir pieņemami. Šādu grozījumu iemesli jāsniedz rakstiski pamatojumā.

4. Ja komiteja, kuras pārziņā ir juridiskie jautājumi, uzskata, ka priekšlikums ietver ne tikai tajā skaidri norādītos grozījumus, bet arī citus būtiskus grozījumus, tā ierosina Parlamentam priekšlikumu noraidīt un par to informē par konkrēto jautājumu atbildīgo komiteju.

Šajā gadījumā Parlamenta priekšsēdētājs aicina Komisiju atsaukt priekšlikumu. Ja Komisija atsauc priekšlikumu, priekšsēdētājs konstatē, ka procedūrai nav objekta, un par to informē Padomi. Ja Komisija neatsauc priekšlikumu, Parlaments nosūta to par konkrēto jautājumu atbildīgajai komitejai, kas to izskata saskaņā ar parasto procedūru.”

Tādēļ šķiet, ka, ciktāl jautājums skar atbildīgās komitejas pilnvaras, jānodala grozījumi jaunajās daļās (parasti izceļ, iezīmējot tekstu pelēkā krāsā) no grozījumiem šā priekšlikuma nemainītajās daļās (parasti normālā drukā).

Uz grozījumiem jaunajās daļās attiecas parastie noteikumi par grozījumu pieļaujamību, bet izņēmuma gadījumā un atsevišķos gadījumos par konkrēto jautājumu atbildīgās komitejas priekšsēdētājs var iesniegt grozījumus tām priekšlikuma daļām, kuras atstāj iepriekšējā redakcijā, ja atzīst, ka tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu teksta iekšējo konsekveni vai ka šie grozījumi ir nesaraucjami saistīti ar citiem pieļaujamiem grozījumiem.

Šādā sakarībā nevar pārbaudīt, cik lietderīgi ir kā papildu juridisko pamatu pievienot 95. pantu, pirms atbilstīgi pārstrādāšanas procedūrai nav novērtēta attiecīgo grozījumu pieņemamība. Tomēr, tā kā par izvērtēšanu atbildīgs ir vienīgi galvenās komitejas priekšsēdētājs, Juridiskā komiteja var vienīgi piedāvāt apspriest šādus jautājumus.

Juridiskā komiteja 2009. gada 9. marta sanāksmē, piekrītot Juridiskā dienesta atzinumam, pauda uzskatu, ka priekšlikuma juridiskais pamats nav būtiski grozīts, un tāpēc saistītā atsauce ir vienkārši esošo tekstu kodifikācija.

Tādējādi šai teksta daļai ierosinātos grozījumus nevar pieņemt automātiski un to pieņemamība vispirms ir jāpārbauda. No grozījumiem, kas iesniegti attiecībā uz Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojuma projektu, var secināt — tos, kas iesniegti ar mērķi pievienot 95. pantu jau esošajam 175. panta 1. punktam, var uzskatīt par saskaņīgiem ar tiem grozījumiem, kuru mērķis ir grozīt 3., 4. un p. pantu, kā arī I un II pielikumu.

Tomēr jānorāda, ka tikai 5. panta un II pielikuma grozījumi ir acīmredzami pieņemami, jo tie attiecas uz šā priekšlikuma jaunajām daļām, bet 3. un 4. panta, kā arī I pielikuma grozījumus varētu pieļaut tikai tādēļ, ka tie ir cieši saistīti ar šiem pieņemamajiem grozījumiem.

Priekšlikuma analīze

Šā priekšlikuma analīze rāda, ka vides mērķu pārsvars ir neapšaubāms.

Pirmkārt, saskaņā ar 3. apsvērumu: „*Energoapatēriņa samazinājums ēku sektorā ir būtiska to pasākumu daļa, kuri jāveic, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju un izpildītu Kioto protokola prasības, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām, kā arī lai īstenotu Eiropas un starptautiskās saistības arī pēc 2012. gada samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju.*¹”

Otrkārt, 1. pantā, kurā skaidrojums ir pat vēl plašāks un kurā ir noteikts priekšlikuma priekšmets, ir teikts šādi:

„*Šī direktīva sekmē ēku energoefektivitātes uzlabošanu Kopienā, ņemot vērā āra klimatiskos apstākļus un vietējās īpatnības, kā arī prasības attiecībā uz iekštelpas klimatu un rentabilitāti.*”

---

¹ 3. apsvērumā ir arī noteikts, ka: „Samazinātam energoapatēriņam ir liela nozīme arī energoapgādes drošības un tehnoloģiju attīstības veicināšanā, kā arī nodarbinātības iespēju un reģionālās attīstības nodrošināšanā, jo īpaši lauku apvidos.” Tomēr, kā redzams turpmāk, tie ir tikai šā priekšlikuma papildu mērķi.

Šajā direktīvā ir noteiktas prasības attiecībā uz:

- (a) integrētās ēku un tās daļu energoefektivitātes aprēķina metodes kopējo pamatojumu;
- b) to, kā jaunām ēkām un to daļām piemērojamas minimālās prasības energoefektivitātes jomā;
- (c) to, kā minimālās prasības energoefektivitātes jomā piemēro esošajām ēkām un to daļām, kad tajās veic nozīmīgu atjaunošanu;
- (d) valsts plāniem, kuros paredz palielināt tādu ēku skaitu, kurās gan oglekļa dioksīda emisijas, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli;
- (e) ēku vai to daļu energosertificēšanu;
- (f) regulārām apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekcijām ēkās;
- (g) neatkarīgām kontroles sistēmām, kuras attiecas uz energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem.”

Treškārt, priekšlikuma 4. pantā, nosakot minimālās energoefektivitātes prasības, tiek uzskatīts, ka pašreiz dalībvalstu noteikto energoefektivitātes prasību līmenis ievērojami atšķiras, un dažas no tām ir tālu no izmaksu ziņā optimāliem līmeņiem. Tas nozīmē, ka tiek zaudēta iespēja ekonomiskā veidā uzlabot ēku energoefektivitāti un nākotnē samazināt rēķinus par izmantoto enerģiju daudzos celtniecības un nozīmīgu atjaunošanas darbu projektos. Teksts ir grozīts, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu noteiktās ēku minimālās energoefektivitātes prasības pakāpeniski pielāgojas izmaksu ziņā optimāliem līmeņiem.

Ceturtkārt, 5. pantā tiek ieviesta salīdzinoša metode izmaksu ziņā optimālo minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšanai. Tā sastāv no Komisijas izstrādātas aprēķinu metodikas, kurā ņems vērā optimālo izmaksu kritēriju ar mainīgajiem lielumiem (piemēram, ieguldījumu izmaksām, ekspluatācijas un apkopes izmaksām, tostarp enerģijas izmaksām). Dalībvalstīm būs jāizmanto šī metodika, lai aprēķinātu izmaksu ziņā optimālas prasības, izmantojot to noteiktos mainīgos lielumus. Rezultāti tad jāsalīdzina ar dalībvalsts noteiktajām faktiskajām prasībām, tādējādi skaidri parādot, cik tuvu valsts prasības izmaksu ziņā ir optimāliem līmeņiem. Dalībvalstīm izmantotie mainīgie lielumi, salīdzinošo aprēķinu rezultāti un salīdzinājums ar noteiktajām prasībām jāpaziņo Komisijai, kura publicēs progresa ziņojumus.

Kā redzams no iepriekš minētajiem noteikumiem (kā arī lielākajā daļā no pārējiem noteikumiem, kas nav minēti, lai šis dokuments nebūtu pārāk garš), šajā priekšlikumā tiek noteiktas tikai minimālās energoefektivitātes prasības, kuras dalībvalstis var uzlabot. Šī nostāja pilnībā atbilst EK līguma 176. pantam, kurā noteikts, ka: „*Aizsargpasākumi, ko paredz saskaņā ar 175. pantu, neliedz dalībvalstīm uzturēt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus. Šiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar šo Līgumu. Šos pasākumus dara zināmus Komisijai.*” Tādēļ 175. punkts ir šā priekšlikuma vienīgais pienācīgais juridiskais pamats, kā to jau ierosināja Komisija.

Tomēr rodas jautājums, vai ir pamatoti ieviest 95. pantu kā papildu juridisko pamatu, lai

ņemtu vērā dažus grozījumus, ko vēl apspriež atbildīgā komitejā, jo īpaši grozījumus 9. un 12. apsvērumā, 3., 4. un 5. pantā, kā arī I un II pielikumā.

Ar šiem grozījumiem tiek mēģināts pārsniegt minimuma prasību pieeju un acīmredzami aizstāt salīdzinošo aprēķinu metodiku ar vienotu saskaņotu metodiku. To pamatojumi galvenokārt ir saistīti ar ideju, ka konkrētā direktīva atļauj atsevišķus tirgus, kuros pastāvošo atšķirīgo aprēķina metožu un pārbaužu prasību dēļ ražotāji nevar visā Eiropas Savienībā realizēt prasībām atbilstošus ražojumus. Tādēļ ir nepieciešams visā Eiropā ieviest vienotu aprēķinu metodi, kas pamatots uz vienota tirgus pieeju un kurā izmantotu jau pastāvošos Eiropas standartus (*CEN*).

Nav šaubu, ka, raugoties no iepriekšminēto grozījumu viedokļa, lai gūtu labumu no modernajiem tehniskajiem paņēmieniem un saglabātu vai arī panāktu to apjomradītus ietaupījumus, šai direktīvai nepieciešams juridiskais pamats, kurā ietilptu gan EK līguma 175. panta 1. punkts, gan 95. pants.

Kā to jau norādīja Eiropas Kopienų Tiesa lietā par tabakas reklāmu¹, tikai tiem pasākumiem, kuru mērķis ir patiesi uzlabot apstākļus vai arī izveidot iekšējo tirgu un nodrošināt tā darbību, par pamatu var būt 95. pants. Citiem vārdiem sakot, lai 95. pants varētu būt spēkā esošs, ierosinātajam pasākumam jārada iekšējam tirgum kāda „pievienotā vērtība”.

Tas šķiet ir tieši šis gadījums ar konkrētajiem grozījumiem, jo to mērķis ir novērst energotaupības izstrādājumu tirgus sadrumstalotību, tādējādi izveidojot teritoriju bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta brīva preču, pakalpojumu un kapitāla aprite un personu pārvietošanās atbilstīgi EK līgumam (jo īpaši tā 3. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 14. pantam).

Tādējādi, ja šie grozījumi tiktu pieņemti, būtu jāpievieno atbilstīgais juridiskais pamats, kas paredzēts EK līguma 95. pantā. No otras puses, būtu jā saglabā pastāvošā atsauce uz 175. panta 1. punktu, jo tā aptvertu šā priekšlikuma vispārējo mērķi vides jomā.

Tomēr jāatceras, ka, apvienojot 175. un 95. pantu, var rasties zināma juridiskā neskaidrība, jo saskaņā ar 95. pantu, lai saglabātu vai pieņemtu stingrākus pasākumus nekā tos, kas paredzēti Kopienų tiesību aktā, dalībvalstīm jāsaņem Komisijas atļauja, bet saistībā ar pasākumiem, kuriem par pamatu kalpo 175. pants, 176. pantā paredzēts, ka stingrākus aizsargpasākumus var saglabāt vai ieviest, ja tie ir saderīgi ar Līgumu un par tiem ir informēta Komisija.

Konkrētajā gadījumā šos divus noteikumus var interpretēt sekojoši. Ņemot vērā, ka apspriežamie grozījumi nav pilnīgā pretrunā ar šā priekšlikuma sākotnējo mērķi noteikt *minimālās* energoefektivitātes prasības, stingrākus valsts aizsargpasākumus, ja tādi vispār tiek veikti, Komisija varētu apstiprināt automātiski, ja par tiem ir informēta, izņemot gadījumus, kad tie nelabvēlīgi ietekmē iekšējā tirgus darbību.

Secinājums

---

¹ Lieta C-376/98 Vācija /Parlaments un Padome [2000] *Recueil* I-8419. lpp., 81.-83. pants. .

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiek uzskatīts, ka EK līguma 175. panta 1. punkts ir visatbilstošākais juridiskais pamats šim priekšlikumam, kā to ierosinājusi Komisija. Nav nepieciešams pievienot jebkādu atsauci uz 95. pantu, ja nu vienīgi gadījumā, kad Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētāja vispirms paziņotu, ka grozījumi, kuriem tas nepieciešams kā piemērotāks juridiskais pamats, ir pieņemami, un tad šos grozījumus pieņemtu konkrētā komiteja.

Juridiskā komiteja 2009. gada 30. un 31. marta sanāksmē atbilstoši nolēma ar 18 balsīm „par”, vienu „pret” un nevienam neatturoties¹, ieteikt, ka priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta redakcija) juridiskajam pamatam jābūt EK līguma 175. panta 1. punktam un ka ***EK līguma 95. panta pievienošana ir nepieciešama tikai tad, ja grozījumi, kuriem tas ir nepieciešams, tiek atzīti par pieņemamiem un tiek pieņemti.***

Patiesā cieņā

Giuseppe Gargani

---

¹ Galīgajā balsošanā piedalījās: *Giuseppe Gargani* (priekšsēdētājs), *Rainer Wieland* (priekšsēdētāja vietnieks), *Lidia Joanna Geringer de Oedenberg* (priekšsēdētāja vietniece), *Francesco Enrico Speroni* (priekšsēdētāja vietnieks), *Monica Frassoni* (referente), *Carlo Casini*, *Bert Doorn*, *Nicole Fontaine*, *Neena Gill*, *Klaus-Heiner Lehne*, *Véronique Mathieu*, *Hans-Peter Mayer*, *Manuel Medina Ortega*, *Hartmut Nassauer*, *Aloyzas Sakalas*, *Eva-Riitta Siitonen*, *Jacques Toubon*, *Diana Wallis*, *Jaroslav Zvěřina*, *Tadeusz Zwiefka*.